

Thema: In de wolken ... en dan weer met twee voeten op de grond.

Lezingen:

Gen. 22,1-2.9a.10-13.15-18

Mc. 9,2-10

Malala Yousafzai was amper 11 jaar toen ze zich voor het eerst uitsprak tegen het extremisme van de Taliban in Pakistan. Na de aanslag op haar leven in 2012 bleef zij deze strijd voortzetten. In 2014 kreeg Malala de Nobelprijs voor de vrede "wegens haar strijd tegen de onderdrukking van kinderen en jongeren en haar strijd voor het recht van alle kinderen op onderwijs...

De 22-jarige **Mahsa Amini** werd op 13 september 2022 in de Iraanse hoofdstad Teheran op gewelddadige wijze gearresteerd door de zedenpolitie. Enkele dagen later overleed ze. En dat omdat ze haar hoofddoek niet droeg volgens de wetten die de Iraanse regering vrouwen oplegt.

Deze week overleed **Aleksej**

Navalny, vermoord omdat hij zijn stem verhief tegen de alleenheerser Poetin. Zijn 'Laatste woord' was: 'Ik voel voldoening omdat ik in een moeilijke tijd deed wat goed was'. Ik citeer uit een redevoering voor de rechtbank nu 3 jaar geleden:

'Wij zijn een zeer ongelukkig land. We zitten vast in een cyclus van ongelukkig zijn en kunnen er niet uit breken. Maar dat willen we natuurlijk wel. Daarom zou ik de slogan willen veranderen: Rusland moet niet alleen vrij zijn, maar ook: Rusland zal gelukkig zijn.' (Bron: Trouw 19 februari 2024)

Ik ben blij in deze redevoering ook te lezen dat zijn geloof in een God van leven, Woorden van leven uit de Bijbel hem hebben geholpen om 't vol te houden.

Deze mensen uit de recente geschiedenis waren en zijn volhouders. Het was niet vreemd geweest als ze opgegeven hadden. Het is moeilijk om te blijven geloven in het leven als de weg die je gaat naar lijden en dood lijkt te leiden.

Als we vandaag luisteren naar de lezingen kunnen we deze vraag ook stellen. 'Waarom gaat Abraham door?' Abraham de stamvader van het joodse volk, het volk van Gods belofte en via Jezus ook voor de christenen vader van het geloof. Elk jaar vieren moslims het offerfeest ter herinnering aan het verhaal dat wij vandaag gehoord hebben.

Abraham kan de vader genoemd worden van joden, christenen en moslims. Wij zijn dus allemaal lid van een en dezelfde grote familie. Helaas laat de harde werkelijkheid anders zien, gezien de steeds voorgaande oorlog in Israël en de Palestijnse gebieden. In zoveel werelddelen, in het Midden-Oosten maar ook in Europa zien we steeds meer verharding. Onderlinge verschillen lijken steeds moeilijker overbrugd te kunnen worden. Actuele gebeurtenissen in ons eigen land en elders drukken ons met onze neus op de feiten.

In naam van de Joodse, de Islamitische en de christelijke God worden oorlogen gelegitimeerd en uitgevochten. Mensen, kinderen, worden opgeofferd aan waanideeën van machtswellustelingen.

In het verhaal horen we dat Abraham de moed opbrengt te luisteren naar wat God van hem vraagt. Hij blijft op God vertrouwen ondanks dat de weg van belofte die God hem deed, dood dreigt te lopen nu hij met zijn zoon de berg op moet. Gelukkig geen onterecht vertrouwen. Abraham wordt niet teleurgesteld. God grijpt in zegt het verhaal. In die tijd waarin mensenoffers nog gangbaar waren, houdt Hij Abrahams hand tegen. Zijn statement is dat Hij een God van levenden is.

Dit geloof, deze belofte mag, nee, moet geleefd worden door mensen vandaag: het nageslacht van Abraham en Isaak, van Abraham en Ismael.

In het evangelieverhaal horen we dat ook Jezus staat in de lijn staat van Abraham, Mozes en Elia.

Maar we horen in hetzelfde verhaal ook dat hoe mooi het visioen boven op die berg ook is, ze mogen en kunnen er niet blijven.

Jezus gaat met zijn leerlingen weer de berg af, weer de wereld in om de blijde boodschap te verkondigen. Jezus en zijn leerlingen moeten een weg volgen, die ook wij moeten gaan: **Een weg van mensen gelukkig maken en daardoor gelukkig te zijn.**

Een weg waarin Navalny zich blijkens de redevoering die ik eerder citeerde, herkende. Toen en nu wordt deze weg niet door iedereen gewaardeerd. Hij kan leiden naar een gewelddadige dood. Na Jezus' dood op het kruis, blijft het visioen bestaan, het visioen van Pasen, van opstanding uit de dood. Navalny deed de oproep niet op te geven.

Onze God, de God van Abraham en de God van Jezus, is een God die het leven van alle mensen wil en niet de dood. Samen zijn we op weg naar Pasen, feest van het leven, feest van licht. Licht dat we steeds weer willen ontsteken als bemoediging van slachtoffers waar ook ter wereld en als teken van solidariteit met de mensen die zich inzetten voor hun geluk.

Moge het zo zijn dat onze God een God van levenden is.

Mart Hendriks